

Środa na Okólniku

KONCERT SYMFONICZNY

pamięci Profesora Jana Ekiera

Agnieszka Przemyk-Bryła fortepian

Orkiestra Symfoniczna UMFC

Mirośław Jacek Błaszczyk dyrygent

26 II 2025, środa
godz. 19:00

Sala Koncertowa UMFC
ul. Okólnik 2, Warszawa

Nieznany jest pozamuzyczny program Uwertury koncertowej *Bajka* Stanisława Moniuszki. Za jedyną odkompozytorską wskazówkę na jego temat może posłużyć pozostawiony przez autora podtytuł utworu *Conte d'hiver* (pl. „opowieść zimowa”), jednakże jest on raczej jedynie sugestią dotyczącą ogólnego nastroju dzieła, niż konkretnym założeniem programowym. Pierwotna wersja uwertury opatrzona była także przymiotnikiem „fantastyczna”, a sam kompozytor uważał ją za rodzaj orkiestrowej fantazji. Określenie to jest o tyle uzasadnione, że struktura formalna dzieła odbiega od klasycznego allegro sonatowego, skłaniając się bardziej ku swobodnej prezentacji myśli, w której niektórzy badacze widzieli orkiestrową adaptację epickiej narracyjności chopinowskiej ballady. Ukształtowanie takie nie jest zaskakujące, w czasach Moniuszki uwertura operowa nierzadko stanowiła bowiem rodzaj prezentacji kluczowych dla dzieła wątków muzycznych. *Bajkę* odróżnia od nich brak przynależności do większej formy, jednakże jej programowy charakter dostrzegli już recenzenci warszawskiego prawykonania w 1856 roku nazywając ją „prawdziwą baśnią ludową” i „małym poemacikiem muzykalnym”. Uwertura od pierwszych wykonań osiągnęła sukces i utrzymuje się w programach koncertowych do dziś.

Inaczej w przypadku twórczości kompozytorskiej Jana Ekiera. Zmarły przed niespełna jedenastoma laty pianista, pedagog i kompozytor pamiętany jest dziś raczej głównie jako redaktor naczelny Wydania Narodowego Dzieł Wszystkich Fryderyka Chopina, a także wykonawca jego dzieł, wykładowca i juror Konkursów Chopinowskich. Najważniejsze kompozycje Ekiera powstały w latach 1932–1956, a więc we wczesnym okresie jego działalności. W pochodzącym z 1949 roku Koncercie fortepianowym obrał on dość standardową, trzyczęściową formę, z allegrem z wolnym wstępem w części pierwszej i wolnym drugim ogniwem. Podobnie jak Fryderyk Chopin, Ekier rzadko zderza jednocześnie wirtuozowską partię fortepianu z pełnym brzmieniem orkiestry. W przeciwieństwie jednak do swojego mistrza stosuje on rozbudowaną obsadę, wykorzystując choćby triangle, talerze, werbel, tam-tam, gran cassa, ksylofon i wibrafon w sekcji perkusji.

Za dzieło kanoniczne można zaś uznać IV Symfonię e-moll op. 98 Johannes Brahmsa. Prace nad nią kompozytor rozpoczął – nietypowo dla siebie – już rok po premierze jej bezpośredniej gatunkowej poprzedniczki, by w 1885 roku zadyrygować premierą dzieła. Otwierający IV Symfonię temat w postaci charakterystycznych skoków tercjoowo-sekstowych przerywanych pauzami

przywodzi na myśl barokową figurę *suspiratio*, stanowiąca rodzaj muzycznych westchnień. Melancholijny nastrój utrzymuje także drugi temat, pierwotnie prezentowany przez wiolonczelę. W formie sonatowej utrzymane są także części druga, choć brak w niej typowego przetworzenia, oraz trzecia, będąca jedynym wśród Brahmsowskich symfonii ogniwem w charakterze scherza. Dzieło nietypowo zwieńczone jest passacaglią, do której ostinato zostało zaczerpnięte z finałowej ciaccony kantaty *Nach dir, Herr, verlangst mich* BWV 150 Johanna Sebastiana Bacha. Chcąc nadać, wzorem wielkiego poprzednika Brahmsa w gatunku symfonicznym – Ludwiga van Beethovena, symfonii ideę poetycką można postawić hipotezę, iż mimo pozornego niepokoju towarzyszącego finałowej części, liryczny bohater dzieła odnalazł zaspokojenie swoich początkowych westchnień, jak mówią bowiem końcowe słowa kantaty: „Dniom spędzonym tu w żałości, Bóg da koniec wśród radości”.

Daniel Laskowski

Partner koncertu:

PROGRAM

STANISŁAW MONIUSZKO (1819-1872)

Uwertura fantastyczna *Bajka (Opowieść zimowa)*

JAN EKIER (1913-2014)

Koncert fortepianowy (1949)

I. *Moderato*

II. *Andante*

III. *Allegro moderato*

Agnieszka Przemyk-Bryła fortepian

--- przerwa ---

JOHANNES BRAHMS (1833-1897)

IV Symfonia e-moll op. 98

I. *Allegro non troppo*

II. *Andante moderato*

III. *Allegro giocoso*

IV. *Allegro energico e passionato*

Orkiestra Symfoniczna UMFC

Mirosław Jacek Błaszczyk dyrygent

Przygotowanie fortepianu: Michał Bednarski

Bibliotekarz: Wojciech Szmidt

Realizacja nagrania audio: Marcelina Peek, Marcin Studniarz, Wiktor Szymański

Opieka dydaktyczna: dr hab. Katarzyna Rakowiecka-Rojsza, prof. UMFC

Obsługa sceny: Piotr Kosiński, Jakub Osmański, Barys Halunou

Realizacja światła: Piotr Sochaczewski

Jan Ekier urodził się 29 sierpnia 1913 roku w Krakowie, tam uczył się gry na fortepianie u Olgi Stolfowej i kompozycji pod kierunkiem franciszkanina o. Bernardino Rizziego. W 1932 roku rozpoczął studia muzykologiczne u Zdzisława Jachimeckiego na Uniwersytecie Jagiellońskim, ale dwa lata później przerwał je i przeniósł się za namową swoich krakowskich mentorów do Warszawy, aby w tamtejszym Państwowym Konserwatorium Muzycznym rozwijać swoje umiejętności pianistyczne i kompozytorskie. Kształcił się w klasie Zbigniewa Drzewieckiego (dyplom w 1937 roku) i Kazimierza Sikorskiego (dyplom w 1939 roku). Już w czasie studiów odnosił sukcesy jako kompozytor – za *Suitę góralską* zdobył III nagrodę w Konkursie Kompozytorskim ogłoszonym przez Towarzystwo Wydawnicze Muzyki Polskiej w Warszawie w 1936 roku – i jako pianista – został laureatem VIII nagrody III Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie w 1937 roku.

W czasie okupacji przez rok studiował pod kierunkiem Bronisława Rutkowskiego grę na organach w konspiracyjnym konserwatorium muzycznym w Warszawie (funkcjonującym pod nazwą Staatliche Musikschule in Warschau), które realizowało przedwojenny program nauczania. Zakonspirowany pod pseudonimem „Janosik” komponował muzykę do pieśni patriotycznych, m.in. *Szturmówka* i *Na nowe drogi*. Jako pianista wykonywał na tajnych koncertach zakazane przez Niemców utwory Fryderyka Chopina.

Po II wojnie światowej nastąpił prawdziwy rozkwit kariery artystycznej Jana Ekiera. Niedawnego laureata zaproszono do udziału w pracach jury IV Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W kolejnych latach (z wyjątkiem 1955 roku) był jurorem Konkursów Chopinowskich, w 1985, 1990 i 1995 roku przewodniczył pracom jury a w latach 2000, 2005 i 2010 przyjął zaszczytną funkcję Honorowego Przewodniczącego. Artysta zasiadał też w jury innych międzynarodowych konkursów pianistycznych m.in. w Lipsku (1964), Paryżu (1967), Genewie, Bolzano (1975), Monachium (1977), Monzy, Tel Awiwie (1977 i 1980), Tokio (1985) oraz Hamburgu (1987).

Jan Ekier jako pianista brał udział w wielu ważnych wydarzeniach m.in. uczestniczył w uroczystościach związanych ze sprowadzeniem serca Fryderyka Chopina do Warszawy, w jego wykonaniu po raz pierwszy zabrzmiała *Etuda c-moll* op. 10 nr 12 w 1945 roku w oswobodzonym Krakowie, występował w większości filharmonii w Polsce, koncertował w Żelazowej Woli.

Dokonął szeregu nagrań dzieł Fryderyka Chopina, nagrał m.in. komplet *Marzurków*, *Sonaty fortepianowe b-moll i h-moll*, cztery *Ballady* oraz utwory innych kompozytorów np. J.S. Bacha (*Koncerty*: BWV 1062, BWV 1064, BWV 1065), K. Szymanowskiego (m.in. *IV Symfonia koncertująca*), S. Prokofiewa (m.in. *VII Sonata fortepianowa*, *III Koncert fortepianowy*). Odbił wiele tournée koncertowych: m.in. do Austrii, Belgii, Czechosłowacji, Niemiec. Występował pod batutą m.in. Grzegorza Fitelberga, Zygmunta Latoszewskiego, Bogusława Madeya, Witolda Rowickiego, Stanisława Skrowaczewskiego, Józefa Witkomirskiego, Stanisława Wiślockiego, Bohdana Wodiczko.

Po wojnie Jan Ekier zaangażował się w działalność edytorską. Na zamówienie Polskiego Wydawnictwa Muzycznego wraz ze Zbigniewem Drzewieckim, Janem Hoffmanem i Adamem Riegerem przygotował trzy zeszyty *Gam i pasaży* oraz utwory Johanna Sebastiana Bacha (*Łatwe utwory*, *Drobne utwory*, *Mate preludia*), a samodzielnie *Inwencje dwugłosowe*, *Inwencje trzygłosowe*, *Suity francuskie*, *Suity angielskie* (pierwszy zeszyt), *Koncert włoski* i in. Wkrótce edytorstwo muzyczne stało się wielką pasją Jana Ekiera i postanowił przygotować urtekstowe wydanie dzieł Fryderyka Chopina. 4 lutego 1959 roku – w związku z obchodami 150-lecia urodzin kompozytora – Rada Państwa zatwierdziła w formie uchwały projekt Wydania Narodowego Dzieł Fryderyka Chopina, jednocześnie nominując Jana Ekiera na redaktora naczelnego nowej edycji. Prace nad wydaniem zostały zakończone w 2010 roku.

W związku z pracą nad źródłami chopinowskimi Jan Ekier coraz częściej wygłaszał wykłady, odczyty i referaty, coraz więcej też publikował. W 1974 roku ukazała się istotna dla przygotowywanego przez niego wydania pozycja: *Wstęp do Wydania Narodowego Dzieł Fryderyka Chopina*. Cz. I – *Zagadnienia edytorskie*. W 2012 roku wydano następną część *Wstępu* – *Zagadnienia wykonawcze*. Do ważniejszych jego prac należą m.in. *Czym jest dla mnie Chopin?* (1949), *Chopin jako pedagog* (1966), *Jak grał Chopin?* (1988), *Julian Fontana jako wydawca 'Oeuvres posthumes' Chopina: z zagadnień wydawania utworów pośmiertnych Fryderyka Chopina* (1996), *Adolf Gutmann: drugi „wielki” kopista dzieł Fryderyka Chopina* (2006).

Jan Ekier napisał też *Słowo wstępne* do książki Jerzego Żurawlewa *A więc Konkurs. Wspomnienia twórcy Międzynarodowych Konkursów Chopinowskich* (1995). W 2010 ukazała się publikacja: *Cyprian Norwid, Chopin gdzie znajduje się Przedmowa* pióra profesora Jana Ekiera. W 1953 roku Jan

Ekier objął klasę fortepianu w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Kierownikiem I Katedry Fortepianu został w 1964 roku i prowadził ją do 1969 roku, wtedy I i II Katedrę scalono i przez okres trzech lat (1969-1972) kierował wspólną katedrą, po czym od 1972 roku przywrócono dwie katedry i profesor Jan Ekier w latach 1972-2000 znowu kierował I Katedrą Fortepianu. Wykształcił wielu znakomitych pianistów: m.in. Jana Krzysztofa Broję, Barbarę Grajewską, Hannę Jaszyk, Annę Jastrzębską-Quinn, Yuko Kawai, Bronisławę Kawalla, Alicję Paletę-Bugaj, Piotra Palecznego, Ellę Susmanek.

Jan Ekier był wielokrotnie nagradzany: w 1955 otrzymał jedno z najzaszczytniejszych odznaczeń państwowych Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski Polonia Restituta, w 1960 roku nagrodę Sztandaru Pracy II klasy, w latach 1964 i 1974 Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki, również w 1974 roku – Medal XXX PRL. W 1998 roku został laureatem pierwszej edycji Nagrody Chopinowskiej, przyznawanej przez Międzynarodową Fundację im. Fryderyka Chopina. Był wielokrotnie nagradzany przez rektorów swojej Alma Mater. Spotkał go też szczególny zaszczyt: w 1995 roku otrzymał doktorat honoris causa tej uczelni. W 2000 roku otrzymał Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. W 2005 roku Minister Kultury Rzeczypospolitej Polskiej odznaczył go Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Z kolei w 2007 roku wyróżniono go nagrodą im. Cypriana Kamila Norwida „Dzieło Życia”, przyznaną przez Samorząd Województwa Mazowieckiego. W 2010 roku dostał medal „Za Zasługi dla Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina”. W tym samym roku Jan Ekier został odznaczony przez Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego Orderem Orła Białego. Rok 2013 przyniósł prestiżową nagrodę – Złoty Fryderyk przyznaną za całokształt osiągnięć artystycznych.

Aneta Teichman

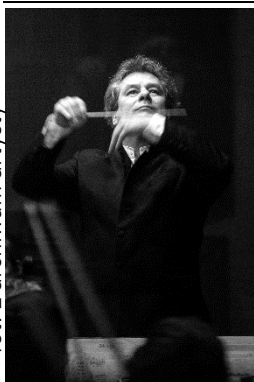
AGNIESZKA PRZEMYK-BRYŁA

phot. E. Dudkiewicz

Doktor habilitowany sztuki muzycznej, profesor w Katedrze Fortepianu Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie, który ukończyła z wyróżnieniem w 2004 roku. Swoje umiejętności doskonaliła na licznych kursach mistrzowskich, prowadzonych przez wybitnych pedagogów krajowych i zagranicznych. Od 2020 roku prodziekan Wydziału In-

strumentalnego UMFC. Artystka jest laureatką ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów pianistycznych, m.in. I nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie, laureatką Estrady Młodych XXXV Festiwalu Pianistki Polskiej w Słupsku, a także konkursów pianistycznych we Włoszech (Morcone, Bolonia). Dwukrotna stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także zdobywczyni innych prestiżowych stypendiów. Pianistka występowała w wielu miastach Polski (m.in. w salach siedmiu filharmonii), a także w renomowanych salach koncertowych w Austrii, Azerbejdżanie, Chinach, Czechach, Finlandii, Japonii, Korei Południowej, Niemczech, Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii, Szwecji i we Włoszech. Wśród dyrygentów, z którymi współpracowała, znajdują się m.in. Łukasz Borowicz, Rafał Janiak, Monika Wolińska, Stawek A. Wróblewski, Tadaaki Otaka, Jiří Petrdlík i Daisuke Soga. Agnieszka Przymyk-Bryła prowadziła kursy mistrzowskie dla pianistów w Polsce, Azerbejdżanie, Chinach, Stanach Zjednoczonych, Tunezji i we Włoszech. W swojej dyskografii ma m.in. płyty nagrane wspólnie z Konstantym Andrzejem Kulką, Tomaszem Strahlem i Pawłem Gusnarem. Jest laureatką Fryderyka, otrzymała także dwie nominacje. Agnieszka Przymyk-Bryła jest ponadto autorką książki pt. *Sonata w twórczości Siergieja Rachmaninowa*, a swoje filologiczne pasje realizowała zdobywając laury w olimpiadach języka polskiego i łaćnińskiego. W 2023 roku wydawnictwo Chopin University Press wydało płytę: *Jan Ekier. Complete Piano Works* w wykonaniu artystki.

Ukończył z odznaczeniem studia w Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie kształcił się w klasie dyrygentury K. Stryi. W 1993 r. dzięki stypendium American Society for Polish Music pogłębiał umiejętności dyrygenckie w Los Angeles. W okresie 1984-1986 dyrygował zespołem złożonym z muzyków katowickiej Wielkiej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia i Telewizji podczas festiwali: Warszawska Jesień i Śląskie Dni Muzyki Współczesnej. W 1986 r. został dyrektorem artystycznym Państwowej Orkiestry Symfonicznej w Zabrzu, a w 1990 r. dyrektorem naczelnym i artystycznym Państwowej Filharmonii w Białymstoku, z którą odbył tournée po USA (1995 r. m.in. nowojorska Carnegie Hall). Przez dwa sezony był dyrektorem naczelnym i artystycznym Filharmonii Poznańskiej (1996 r.). W latach 1998-2013 dyrektor artystyczny, od roku 2013 dyrektor Filharmonii Śląskiej im. H.M. Góreckiego w Katowicach. Od 1999 r. wielokrotnie dyrektor artystyczny i juror Międzynarodowego Konkursu Dyrygentów im. G. Fitelberga w Katowicach. Od 2017 r. szef artystyczny Polskiej Orkiestry Sinfonia Iuventus. W latach 1999-2002 był głównym dyrygentem Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Porto (Portugalia), a w 2003 r. jurorem i dyrygentem na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Maroku. Dwa lata później powołany został na stanowisko dyrektora artystycznego II Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego w Toruniu, w III i IV toruńskim konkursie (2013 r., 2016 r.) był także jurorem. W 2011 r. objął stanowisko przewodniczącego jury VIII Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. W. Lutosławskiego w Warszawie. Był przewodniczącym jury VI Ogólnopolskiego Konkursu Młodych Dyrygentów w Białymstoku (2016 r.). Koncertuje na wszystkich estradach w kraju (z Filharmonią Narodową na czele) i za granicą (m.in. Albania, Austria, Białoruś, Chiny, Czechy, Francja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Kanada, Korea Południowa, Litwa, Łotwa, Maroko, Meksyk, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Tunezja, Ukraina i USA). Z zespołami Filharmonii Śląskiej nagrał kilkadziesiąt płyt. *Górecki. Mikotaj/Henryk Mikotaj* (DUX 0924) nominowana była do nagrody Fryderyk 2013. Ma na swoim koncie wiele prawykonań. Filharmonicy Śląscy pod jego batutą byli pierwszymi w Polsce wykonawcami IV Symfonii *Tansman. Epizody* H.M. Góreckiego, zamykając cykl światowych prawykonań tego utworu

(2014/2015 Londyn – Los Angeles – Amsterdam – Łódź/Katowice). Jako drugie na świecie w 2016 r. wykonanie to wydano na CD. W 2017 r. ukazała się płyta z II Symfonią „Kopernikowską” H.M. Góreckiego pod jego batutą. Płyta *Paweł Łukaszewski: III I VI Symfonia*, nagrana z udziałem Anny Mikołajczyk-Niewiedział oraz Orkiestry i Chóru Opery i Filharmonii Podlaskiej pod dykcją Mirosława Jacka Błaszczyka, otrzymała nagrodę Fryderyk 2022 w kategorii Album Roku Muzyka Symfoniczna. Za promowanie muzyki polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnej, oraz za osiągnięcia filharmoników śląskich pod jego batutą, Mirosław Jacek Błaszczyk otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Katowice w dziedzinie kultury. Podobną uhonorowany został także przez prezydenta Rybnika. 7 sierpnia 2012 roku prezydent RP B. Komorowski nadał artyście tytuł profesora sztuk muzycznych. Od 2017 r. pełni funkcję kierownika artystycznego i pierwszego dyrygenta Opery i Filharmonii Podlaskiej. Mirosław Jacek Błaszczyk został odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2022 r. otrzymał nagrodę Śląski Szmaragd przyznaną przez Diecezję Katowicką Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego RP za szczególne osiągnięcia w dziedzinie ekumenizmu, tolerancji, pojednania między narodami, zaangażowanie w służbie bliźniego oraz wkład we współczesne procesy integracyjne Europy.

ORKIESTRA SYMFONICZNA UMFC

I skrzypce

Antoni Figurski
Adrian Smorongiewicz
Katarzyna Górna
Matylda Wojtyńska
Marta Kaźmierczak
Łucja Strzemecka
Adam Fałenta
Maja Dzierżawska
Adam Skotnicki
Emilia Pęgier
Paulina Macura
Klaudia Smorongiewicz

II skrzypce

Małgorzata Kucharek
Prisca Verardo
Amelia Mońko
Anna Kierzyńska
Julia Kidoń
Aleksandra Murawska
Michał Rduch
Gabriela Pill
Katsiaryna Yarachkina

altówki

Natalia Ilczuk
Robert Gajny
Jagienka Jaskólska
Barbara Kucharzyk
Mikołaj Kubacki
Antonina Kuczyńska
Julia Skoczyła
Szymon Soszyński
Zuzanna Orzechowska

wiolonczele

Dominik Gawarkiewicz
Urszula Lalek
Maja Fał
Adam Doniec
Franciszek Sroka
Magdalena Szlałużys
Agata Bosak

flety

Michał Szymański
Monika Tarasiuk
Małgorzata Bobińska
Marta Ossowska (piccolo)

oboje

Adela Gicala
Miłosz Zwoliński
Zofia Pons

klarnety

Paweł Szlachcikowski
Jeremi Tabęcki
Maria Kazik
Dominika Kulmaczewska
Agnieszka Natanek

fagoty

Maja Rutkowska
Wiktor Komorowski
Gabriel Pogorzelski

waltornie

Aleksandra Stylok
Aleksandra Jurczuk
Dawid Sokół
Julia Guz
Tomasz Zając
Katarzyna Portka

trąbki

Filip Barszcz
Antoni Strahl
Hubert Stępka

puzony

Michał Radziejewski
Kacper Niemyjski
Hubert Świątkowski

tuba

Hubert Bałdyga

czelesta

Weronika Sobolewska

harfa

Maria Łepkowska

perkusja

Julia Tymanowska
Mikołaj Podolski
Szczepan Kobiela
Maciej Siwek
Mateusz Śliwa
Julisz Lenckowski
Julia Włodarczyk

Aleksander Zwierz dyrektor orkiestry

Marek Czech wicedyrektor orkiestry

Paweł Szczepański wicedyrektor orkiestry

Julia Włodarczyk inspektor orkiestry

Zapraszamy na następne wydarzenia:

LUTY 2025

28 FERDINANDO CARULLI
kompozycje na gitarę i fortepian

MARZEC 2025

2 WIECZÓR TAŃCA WSPÓŁCZESNEGO

3 MISTRZ KOLORYSTYKI W DWÓCH
ODSŁONACH
150. rocznica urodzin Maurice'a Ravela

5 HÄNDEL - MESSIAH

9 BARWY GITARY

**Szczegółowe informacje o koncertach dostępne w folderze koncertowym
oraz na stronie internetowej Uczelni**

Bilety na koncerty do uzyskania:

- w księgarni Chopin University Press
(pon. 16:00-20:00, wt. 12:00-16:00, śr. 16:00-20:00, czw. 12:00-16:00, pt. 12:00-16:00),
- w biletomacie w hallu wejściowym UMFC,
- online w serwisie Bilety24.

Dystrybucja z wyprzedzeniem 2 tygodni, bez możliwości rezerwacji.

BIURO KONCERTOWE UMFC

(22) 2789 235, biuro.koncertowe@chopin.edu.pl
facebook.com/UMFChopin

Opracowanie programu: Biuro Koncertowe